

hersket i Udvalget. Det er ganske sikkert, at denne Enighed har været tilstede, og jeg skulde derfor ikke have taget Ordet for at udtale mig mod den Maade, hvorpaa Lovudkastet er affattet fra Udvalgets Side, naar jeg ikke efter noie Prøvelse var overbevist om, at denne Affattelse ikke kan staae for en upartist Betragtning. Jeg skal villig indrømme, at ved første Behandling af denne Sag gjorde den Anskuelse sig gjældende med stor Kraft, at Nykjøbing By i det af Ministeriet forelagte Lovudkast var bebyrdet paa en overordentlig stærk Maade; men Ytringerne dengang faldt dog ikke for mig paa en saadan Maade, at jeg kunde troe, at Følgen vilde blive Genstemmighed hos Udvalget i den Retning, som Betænkningen og det nye Lovudkast gaae. Den første Betragtning, som efter mit Skjønnende maa gjøre sig gjældende, naar Regjeringen forelægger et Forslag som dette, hvor der er gjort Tilbud fra forskjellige kommunale Myndigheder for at fremme et hovedsagelig stedligt Forehavende, er den, om det Offentlige er tilstrækkeligt interesseret i dette Forehavende, til at man kan give et saadant Tilbud som det, der forlanges. Nu skal jeg ingenlunde benægte, ja jeg er endog fuldstændig overbevist om, at denne Betragtning ogsaa har gjort sig gjældende hos Udvalgets ærede Medlemmer, skjøndt vi dog ikke see Andet dertil end de faa Ytringer, til hvilke den ærede Ordfører nu nhlig henviste; men sikkert er det, at det Synspunkt, som har været det ene overveiende i Udvalget, er det, at Nykjøbing By paa ingen Maade vil kunne taale at give et saadant Tilbud som det, den selv har tilbudt, og denne Betragtning har man gennemført saa hderlig, at man ikke alene har befriet Byen for $\frac{2}{3}$ s Deel af den Sum, den selv har tilbudt, men endogsaa for de betydelige Omkostninger ved Broens Vedligeholdelse o. s. v., som den vilde have taget Deel i. Jeg kan derfor ikke nægte, at den Maade, hvorpaa Sagen er gaaet igjennem Udvalget, forekommer mig ganske mærkværdig. Det er overhovedet for mig overordentlig betænkeligt, naar et saadant Tilbud er fremkommet, og fremkommet aldeles frivilligt, da at sige, at det er et saadant, at Byen paa ingen Maade kan taale at bære det. Ganske vist yttrede den ærede Ordfører, at det ikke var Meningen med Ud-

valgets Forslag at udtale dette, men gjør han det ikke i Ord, saa gjør han det sandelig i Gjærningen ved det foreliggende Forslag. Det staaer for mig, som om man derved vilde erklære den paagjældende By for umyndig og ligesom udtale, at den ikke har Begreb om sine egne Sager. (Tscherning: Hør!). Den ærede Rigsdagsmand siger Hør, men jeg veed ikke, om det er, fordi han billigere, at Udvalget saaledes har erklæret Nykjøbing Kommune for umyndig; ganske vist have vi hørt Ytringer af den ærede Rigsdagsmand, som vise hen paa, at han næsten kunde gjøre det. For mit Vedkommende maa jeg erklære, at jeg troer, at hvis dette skulde blive et Princip, der skal være gjældende her i Folkethinget, saa vil det sandelig i Fremtiden komme i høi Grad til at storte paa den kommunale Frihed, som jeg idetmindste efter mine Anskuelser anseer for ligesaa vigtig for Samfundet som den Enkeltes Frihed og som Samfundets Frihed i det Hele.

Det ærede Udvalg har derimod opstillet som Hovedbetragtning, ikke den, at vi skulde modtage Tilbudet og overveie, om vi paa Samfundets Vegne kunne give det, som forlanges af os, men det har stillet sig paa et andet Standpunkt, nemlig at vi skulde beholde denne Bro som en Fortsættelse af Hovedlandeveisarbejderne. Hvad mig angaaer, maa jeg nu strax hertil bemærke, at jeg ikke troer, at denne Betragtning bør gjøres gjældende, thi den vilde da føre os langt videre end til denne Bro over Guldborgsund, men jeg siger endelig, havde man endda gjort den gjældende, saa vilde man, som den ærede Ordfører nhlig udtalte, omtrent være kommen til samme Resultat som Regjeringsforslaget, nemlig at der var faldet paa de stedlige Interesser at betale 45,000 Rdl. Nei, man er gaaet langt videre, man har sagt: Vi kunne ingenlunde have med det Tilbud at gjøre, som er fremkommet fra Nykjøbing Rådskab; men Gud bevare os, det kan heller ikke gaae an at lægge Mere paa Amtet, end hvad det engang har tilbudt; det maae vi holde os til. Man har derved kastet over paa Statskassen, ikke alene, som her staaer i Betænkningen, 8000 Rdl., men tillige, som den ærede Ordfører ganske nhlig udviklede for os, alle Vedligeholdelsesomkostninger o. s. v., som han for